

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Io. Francisci Leonis Eporediensis I. V. D. Episcopi Thelesini Thesaurus Fori Ecclesiastici

Leoni, Giovanni Francesco

Coloniae Agrippinae, 1682

22 Privilegiorum, & donationum Romanae Ecclesiae factarum ratificatio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10316

sibi Romana mater Ecclesia, quadam quasi germana charitate Germaniam illam, eo terreno dignitatis nomine decoravit, quod est super omne nomen temporaliter tantum presidentium super terram, plantans in ea Principes, tanquam arbores præelectas, & rigans illas gratia singulari illud eis dedit incrementum miranda potentia; ut ipsius Ecclesia auctoritate suffulti, velut germen electum † per ipsorum electionem, illum qui frena Romani tenerent Imperii germinarent. Hinc est illud luminare minus in firmamento militantis Ecclesie per luminare majus Christi Vicarium illustratum. Hic est, qui materialem gladium ad ipsius nutum excutit, & convertit; ut ejus presidio pastorum pastor adjutus, oves sibi creditas spirituali gladio protegendo communitas, temporali refrenet, & corrigat, ad vindictam malefactorum, laudem verò credentium, & honorum. Ut igitur omnis materia diffensionis, & scandali, seu etiam rancoris occasio, inter ipsam Ecclesiam, & Impetium auferantur, & ii duo gladii in domo Domini constituti debito sœdere copulati se ipsos exerceant in utilem reformationem regimini Universi, & nos in actu voluntatis, & operis inveniamur filii devotionis, & pacis, qui tam Ecclesiam † quam Imperium consovere tenemur, quicquid per Dominum nostrum R. Dei gratia Romanorum Regem semper Augustum Sanctissimo Patri, & Domino nostro Domino Nicolao Papa III. ejusque successoribus, & ipsi Romana Ecclesia recognitum, confirmatum, ratificatum, innovatum, de novo donatum, declaratum, sive concessum, juratum, & actum, seu factum est, per privilegia, vel quacunque alia scripta quorumcumque tenorem super recognitionibus, ratificationibus, approbationibus, innovationibus, confirmationibus, donationibus, concessionibus, & factis, seu gestis, tam aliorum Imperatorum; & Regum Romanorum predecessorum Regis ejusdem, quam ipsius Regis, & specialiter super fidelitate, obedientia, honorificentia, & reverentia, per Romanos Imperatores, & Reges, Romanis Pontificibus, & ipsi Ecclesia impendendum, ac possessionibus, honoribus, & juribus ejusdem Ecclesie, & super tota Terra, † qua est à Radicosano usque ad Ceperanum, Marchia Anconitana, Ducatu Spoletano, Terra Comitissa Matildis, Civitate Ravenna, & Emilia, Bobio, Casena, Foropompilii, Forolivi, Faventia, Imola, Bononia, Ferraria, Comaclo, Adrianis, atque Gabello, Arimino, Urbino, Monteferetri, Territorio Balne, Comitatu Bertenorii, Exarchatu Ravenna, Pentapoli, Massa Trebaria cum adjacentibus Terris, & omnibus aliis ad prædictam Ecclesiam pertinentibus, cum omnibus finibus, Territoriis, atque Insulis, in terra, marique ad Provincias, civitates, territoria, & loca prædicta quo quomodo spectantibus. Necnon super Civitate Romana, & Regno Sicilia, cum omnibus ad ipsam spectantibus, tam citra Farum, quam ultra, Corsica quoque atque Sardinia, & cæteris Terris, ac juribus ad ipsam Ecclesiam pertinentibus. Nos nostri nomine principatus in omnibus, † & per omnia approbamus, & ratificamus, ac iisdem omnibus, & singulis, & quibuscumque aliis, super eisdem per eundem Regem quoquomodo factis, & in posterum faciendis, voluntatem nostram, assensum, atque consensum unanimiter, & concorditer exhibemus: & promittimus, quod contra præmissa, vel aliquod præmissorum nullo unquam tempore veniemus; sed ea omnia, & singula pro posse nostro procurabimus inviolabiliter observari.

Et,

Et, ut hac nostra voluntas, approbatio, ratificatio, assensus, consensus, atque promissio, à nobis eisdem Romanis Pontificibus, & Ecclesia in perpetuum observentur, hoc præsens scriptum inde fieri fecimus, nostrorumque sigillorum munimine roboratum. Actum & datum anno Domini 1270. Indictione septima, regnante Dom. nostro prædicto Domino R. Romanorum Rege glorioso, Regni ejus anno sexto. Et cum Ecclesia Romana opprimeretur ab Astulpho Rege Longobardorum, Papa petiit auxilium à Constantino, & Leone ejus filio Imperatoribus Constantinopolitanis, qui cum recusassent Ecclesiæ Romanæ auxilium præbere, Stephanus Papa II. Romanus de anno Domini 776. Imperium Romanum in personam Caroli Magni filii Pipini, auxili-
 23 lum præbenti, † à Græcis transtulit in Germanos, cap. venerabilem, §. verum; & ibi gloss. prima in ver. transtulit, de elect. & etiam Abb. num. 1, quæ dicit singularem, & receptam, Navarr. relect. cap. novit, not. 3, num. 3, tom. 2, de jud. licet similis, quæ tamen discordat in tempore habeatur in Clement. Rom. in ver. transtulit, de jurejurando. Hancque superioritatem, & potestatem Imper. & Reges ex causa deponendi habere idem probat idem Cardin. Bellarm. in tract. de pont. cap. 12, num. 4, & in dicta Apologia, cap. 6, iam verò. Carolus autem fuit postea à Leone Papa IV.
 24 † in Basilica sancti Petri de anno 801. coronatus, ut tradit Platina in vita ejusdem Leonis IV. cap. 97, & facit dicta gloss. in cap. venerabilem, & etiam dict. glo. in cap. si Imperator, in ver. divinitus. Sed decipiuntur glossatores, & Navarr. supracitat. in eandemque errorem, quòd Stephanus Papa Secundus imperium à Græcis ad

Germanos transtulerit, incidit Cel. Manc. in tract. de jure Principat. lib. 3, cap. 3, dum tenent, quòd de anno 776. dictus Stephanus Papa Secundus transtulerit imperium à Græcis ad Germanos, quia eodem anno Leo IV. filius Constantini V. Imperatoris post annos 35. Imperii paterni imperium regere cœpit; in cujus regimine annis quinque & diebus sex vixit, ut post Theopha, testatur Baron. tom. 9, Annal. Eccles. 780, in princ. & de anno ab eadem Nativitate 781, decessit, eidemque Constantinus filius impubes ætatis annorum decem successit, qui sexto Idus Septembris unà cum Irene matre piissima Imperium accepit, ut per Baron. loco proxime citato. Constantino interim ætate legitima completa, Imperium ab administratione materna in se suscepit: & quia nihilò melior fuit Constantino V. avo, & Leone III. proavo, Jesu Christi Salvatoris nostri, S. R. E. Sanctorum, & eorum reliquiarum, ac Imaginum contemptoribus, inimicis, & hostibus, ut per Cassan. in Cath. glo. mundi parte duodecima consideratione decima septima, §. & primo, ver. Leo Tertius, ab eodem omnium pessimo, ut legitur apud Tarcagnot. de Hist. mundi, lib. 9, par. 2, qui quampluribus suis nefandis sceleribus, & delictis causantibus, erat à Papa deponendus, argumen. tex. in capit. ad Apost. ubi etiam gloss. in ver. privatus, & de senten. & re judic. in 6. à matre Irene
 25 † Religionis causa, & amore justitiæ paratis insidiis, orbatus oculis, ac simul vita privatus fuit, ut per eundem Baron. eodem tom. 9, anno 697, §. hoc si quidem, & Genebrat Chron. anna. 798, lib. 4. Unde rursus Imperium in matrem Irenem fuit devolutum, ut per Baron. annal. 797, in princ.